

Andrzej Wiśniewski

"Sądownictwo polubowne.
Komentarz dla praktyki", K.
Potrzebowski, W. Żywicki, Warszawa
1961 : [recenzja]

Palestra 6/3-4(51-52), 141

1962

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Końcowe rozważania dotyczą doświadczeń polskich w zakresie nadzoru ogólnego prokuratury. Autor przedstawia tu rozwój ustawodawstwa o nadzorze ogólnym i rozwój tej instytucji w praktyce, przedstawia strukturę i kadry nadzoru oraz daje ocenę obecnego stanu.

Na zakończenie pracy autor wysuwa szereg wniosków *de lege ferenda*, gdzie m. i. postuluje ustawowe określenie zasad postępowania sprawdzającego, jakie jest stosowane przez prokuratora w trybie nadzoru, postuluje wyraźnie określenie metod i form działania prokuratora w trybie nadzoru wobec organizacji spółdzielczych i społecznych oraz wobec obywateli i objęcie nadzorem ogólnym aktów (decyzji) władz szczebla centralnego (ministerstw i równorzędnych) bez żadnych ograniczeń, postuluje też zagwarantowanie prokuratorowi prawa udziału — z głosem doradczym — w sesjach rad narodowych i posiedzeniach organów tych rad, a także organizacji i instytucyj.

K. Potrzebowski, W. Żywicki: *Sądownictwo polubowne. Komentarz dla praktyki*. Wyd. Prawn. Warszawa 1961, s. 108.

Odstępstwem od zasady rozstrzygania spraw cywilnych przez sądy państwowe, odstępstwem przewidzianym prawie we wszystkich ustawodawstwach, jest możliwość rozpoznawania tych spraw w określonych wypadkach przez sądy polubowne. Także w ustawodawstwie polskim sprawy cywilne mogą być rozstrzygane przez sądy polubowne na zasadach określonych w kodeksie postępowania cywilnego.

W okresie powojennym nie ukazało się u nas żadne specjalne opracowanie poświęcone działalności tych sądów, opracowania zaś przedwojenne są trudno dostępne i w pewnej mierze utraciły już aktualność. Toteż zadaniem omawianego komentarza jest wypełnienie powstałej luki oraz zebranie rozproszonego po rozmaitych publikacjach powojennego orzecznictwa. Komentarz przeznaczony jest na potrzeby praktyki, pominięto więc w nim krytyczne ujęcie tematu i omówienie sporów doktrynalnych dotyczących wielu zagadnień.

Praca składa się z czterech części.

W części I pt. Ustrój sądów polubownych omówiono właściwość sądów polubownych, zapis na sąd, stanowisko sędziego polubownego i zakres stosowania prawa materialnego.

Część II dotyczy postępowania przed sądem polubownym (tryb postępowania, dowody, wyrokowanie, ugoda).

W części III omówione jest postępowanie incydentalne, pomoc sądowa, zabezpieczenie powództwa, wykonalność wyroku.

Część IV pt. Skarga o uchylenie wyroku sądu polubownego dotyczy zakresu skargi i terminu do jej wniesienia, podstaw skargi o uchylenie wyroku (brak zapisu lub jego wady, pozbawienie możliwości obrony, naruszenie przepisów o postępowaniu, wadliwość wyroku, przyczyny stanowiące podstawę wznowienia postępowania), postępowania przed sądem państwowym oraz skutków uchylenia wyroku sądu polubownego.

M. Sośniak: *Klauzula porządku publicznego w prawie międzynarodowym prywatnym*. Instytut Nauk Prawnych Polskiej Akademii Nauk. PWN. Warszawa 1961, s. 256.

Funkcja klauzuli porządku publicznego w dziedzinie prawa międzynarodowego prywatnego polega na wyłączeniu zastosowania obcych przepisów (wskazanych —